

ناصر باقری بیدهندی

از رحش‌ای احلاقی و مکتب سخن امام شیعه

نیکی به پدر و مادر

۱ - ثلثاً لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَا يَحِدُ فِيهِنَّ رَجُسْتَهُ: أَذَاءُ الْأَمَانَةِ إِلَى
الْبَرِّ وَالْفَاجِرِ وَالْوَقَاءُ بِالْتَّهْدِيدِ إِلَيْهِ وَالْفَاجِرِ، وَبِرُّ الْوَالِدِينِ بَرِّنَ كَانَ أَوْ
فَاجِرَنَ.

اصول کافی ج ۲ - باب البر والوالدين - /۱۶۲، ۱۵ - کتاب التکاکح ،
ابواب احکام الاولاد، باب ۹۳ ح ۳، ۲۰۷، المحجة البيضاء ج ۳، ۴۴۱، بحار
ج ۵۷/۷۴

۲ - فَالَّتَّعَلَ (ع) : شَيْلَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) قَنْ أَعْظَمُ حَقًا مَلَى الرَّجُلِ ؟ قَالَ:
وَالْإِدَافَةُ .

۱ - سه چیز است که خداوند عز و جل به هیچکس اجازه ترک آنها را
نداده است :

- - ادای امانت به همه چه آدم خوب و چه آدم بد .
- - وفای به عهد و پیمان نسبت به همه ، چه نیکوکار و چه بدکار .
- - نیکی به پدر و مادر، چه خوب باشد و چه فاسق و فاجر .

۲ - امام باقر علیه السلام فرمود: از رسول الله صلی الله علیه و آله پرسیده
شد که چه کسی بیشترین حق را بر مرد دارد؟ پیامبر (ص) فرمود: پدر و
مادرش .

۳— إنَّ الْمُتَدَبِّرِينَ بِأَرَأِيِ الْوَالِدِيهِ فِي حَيَاةِهِمَا ثُمَّ يَمْوَلُونَ فَلَا يَنْفَضِّي عَنْهُمَا
دِيْوَنَهُمَا [دِيْنَهُمَا خَلَّ] وَلَا يَسْتَغْفِرُ لَهُمَا فِي كِتْبَةِ اللَّهِ عَافَا، وَإِنَّهُمْ لَيَكُونُ عَاقِلَّا لَهُمَا
فِي حَيَاةِهِمَا غَيْرَ بِأَرَيِهِمَا [الْهَمَّا خَلَّ] فَإِذَا مَا تَقْضَى دِيْنَهُمَا وَاسْتَغْفِرُ لَهُمَا
فِي كِتْبَةِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ بِأَرَأِهِمَا.

وسائل ج ۱۵— كتاب التكاليف— أبواب احكام الولاد، باب ۱۰۶— ح ۴/۲۲۱،
أصول كافي ج ۲— باب البر بالوالدين ۱۶۳، المسحة البيضاء ج ۴،
مشكاة الانوار ۱۵۸ (با الخلاف)، سقية الخارج ۶۸۷/۲، بحار ۵۹/۷۴.

۴— أَرْتَعَ قَنْ كُلُّ فِيهِ بَنِي اللَّهِ يَتَّسِّعُ فِي الْجَنَّةِ: مَنْ آتَى الْيَتَمَّ، وَرَزَّمَ
الصُّبْعَيْتَ وَأَشْفَقَ عَلَى وَالْدِيْدِ، وَرَفِقَ بِمَنْلُوكِهِ.

حوال شیخ صدوق (ره) کتاب «المواعظ» شیخ صدوق/۱۷، المعاوظ العددية/۱۴۱/
صار العمل ج ۲/۳۱۰.

۳— همانا فردی که نسبت به پدر و مادر خود مادامی که در حال
حیات اند رفتار خوش و حق شناسانه داشته باشد ولی بعد از مرگشان
بدهکاری آنان را نپردازد و برای آنها طلب آمرزش نکنده، خدا [اسم] او را
در زمرة عاق والدین ها ثبت می کنده و نیز (محکم است) فردی در حال
حیات پدر و مادر نسبت به آنان حق شناس و نیکوکار نباشد ولی بعد از
وفاتشان بدھی آنان را پرداخت کند و برایشان طلب آمرزش نماید، خداوند
عز و جل اسم او را خوشرفار و حق شناس نسبت به والدین خود بنویسد.

۴— هر کس این چهار صفت را داشته باشد خداوند خانه ای در بهشت
برایش بنا کنده؛ پناه دادن یتیم، ترخیم بر ضعیف، دلجوشی از پدر و مادر و
برخورد توأم با رفق نسبت به برده خویش.

شاعری این حديث را در قالب شعر چنین آورده است:

سرد این چار خصلت مغلبان را
که زیست می دهد صاحبدلان را
برحمت بر ضعیف امداد کردن
شفقت والدین مقعدارا
کنیزان و غلامان را مدارا
بود این چار خصلت هر که را یار

۵- فاتح: فاتح رسول‌الله (ص) بِ الرَّحْمَةِ الْعَلِيِّةِ وَبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْعَسَابِ، ثُمَّ تَلَى: (وَالَّذِينَ يَصْلُونَ مَا أَفْرَادُهُ يَهُدُونَ).
مشکاة الانوار/ ۱۶۵.

۶- آذنْتُمْ مَنْ كُنْتُمْ فِيهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْكِثْتُمُ اللَّهَ فِي عَزِيزٍ فَزِيرٍ فِي
عَزِيزِ الشَّرِيفِ مُكْلِلَ الْمُرْفِقِ مَنْ أَوْتَ الْجَنِيمَ وَنَظَرَ لَهُ فَكَانَ لَهُ أَبَا وَمَنْ زَحَمَ
الضَّعِيفَ وَأَعْنَاهَ وَكَفَاهُ، وَمَنْ أَنْفَقَ عَلَى إِلَيْهِ وَرَفِيقَ يَهُمَا وَبَرِيقَهُمَا وَمَنْ
بَخْرَشَهُمَا وَمَنْ لَمْ يَغْرِقْ بِعَنْقِلَوْكِهِ وَأَعْنَاهَ عَلَى مَا يَكْلِفُهُ وَلَمْ يَشْتَهِيْ فِيمَا لَمْ
يُطِقْ.

بحار الانوار

۵- امام باقر عليه السلام از پامبر حسنی الله عليه وآله وسلم نقل کردند
که حضرت فرمود: نیکی به پدر و مادر و صله رحم، حسابرسی در قیامت را
آسان می کند و آنگاه این آیه شریفه را تلاوت فرمودند: «وَالَّذِينَ يَصْلُونَ مَا
أَمْرَاهُ بِهِ أَنْ يَوْصِلَ» (سوره رعد آیه ۲۱) کسانی که آن چه را که خدا امر به
پیوند و انجام آن کرده، اطاعت می کنند.

۶- چهار چیز است که هر مؤمنی آنها را دارا باید حق تعالی او را در
اعلاء مراتب بهشت و در بلندترین غرفه های عزت و شرف، جای می دهد.
الف - کسی که یتیمی را پناه دهد و متوجه احوالش گردد و برای او
به منزله پدر باشد.

ب - کسی که ضعیف و شکسته ای را مورد ترحم قرار داده و باری
نماید و نیازهای او را برآورده کند.

ج - کسی که عهده دار مخارج پدر و مادر خود شود و با آنان مُدارا
کرده و به ایشان نیکی نماید و هرگز آنان را آزرده نسازد.

د - کسی که برده خود را باری رساند و تندی با او ننماید و او را
نسبت به خدماتی که از او می خواهد کمک کند و او را به کاردشوار امر
نکند.

٧ - عن سُدِيرٍ قَالَ قُلْتُ لِأَنِي حَقَّقْرِيْعُ: هَلْ يَعْزِزُ الْوَلَدُ وَالِدَةَ؟
فَقَالَ: لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا فِي حَضْلَتِنِ: يَكُونُ الْوَالِدُ مَمْلُوكًا فَيُشَرِّهُ إِذَا
فَيُغَيِّثُهُ أَوْ يَكُونُ عَلَيْهِ دِينٌ فَيُقْضِيهُ غَنِيًّا.

أصول کافی، ج ۲، ۱۵۷، باب البر بالوالدين، المجموعة البيضاء ج ۴۴۱/۳، مجموعة
دراما، ج ۱۲/۱، سفينة الحسان ج ۲، ص ۶۸۷.

٨ - قَالَ (ع): قَالَ النَّبِيُّ (ص): إِنَّ خَيَارَكُمْ أُولُوا النُّهُىِ، قَبَلَ: يَا رَسُولَ
اللهِ وَمَنْ أُولُوا النُّهُىِ؟ قَالَ: هُمُ الْأَخْلَاقُ الْحَسَنَاتُ الْأَخْلَامُ الرَّزْيَةُ، وَ
صَلَةُ الْأَزْحَامِ وَالْبَرَّةُ بِالْأَمْهَاتِ وَالْإِبَاءُ وَالْمُتَعَاهِدِينَ لِلْفَقَرَاءِ وَالْجِيَانِ وَ
الْبَتَانِيِّ وَيُظْعِمُونَ الْقَلَامَ وَيُفْشِّلُونَ الشَّلَامَ فِي الْعَالَمِ وَيُصْلِّونَ وَالْتَّاسُ نَيَامَ
غَافِلُونَ.

أصول کافی ج ۲ - باب المؤمن و علاماته و صفاتة - ۲۴۰/

٩ - قَالَ (ع): قَالَ فُوسِيُّ (ع) يَا زَيْنَ أَوْصِنِي، قَالَ أَوْصِيكَ يَكِ [بَنِي]
خَلِ] ثَلَاثَ مَرَابِ، قَالَ: يَا زَيْنَ أَوْصِنِي، قَالَ: أَوْصِيكَ يَائِكَ مَرَابِنِ، قَالَ: يَا
زَيْنَ أَوْصِنِي، قَالَ: أَوْصِيكَ يَابِنِكَ، لَكَانَ لِأَبْنِي ذَلِكَ يَقَالُ: إِنَّ لِلَّامَ ثَلَاثَ

٧ - سدیر گوید به امام باقر عليه السلام عرض کرد: آیا فرزند می تواند
پدرش را پاداش دهد (و زحماتش را تدارک کند)؟ فرمود: پاداش برای
فرزند نیست مگر در دو مورد: ۱- پدر مملوک باشد و فرزندش وی را
خریده و آزاد نماید. ۲- پدر مقتوض باشد و پرسش آن را پردازد.

٨ - امام باقر(ع) از قول پیامبر(ص)، نقل می کند که پیغمبر اسلام
(ص) فرمودند: همانا بهترین شما خردمندانند، گفته شد یا رسول الله
خردمندان کیانند؟ فرمود: صالحان اخلاق نیک و اندیشه های بلند و افرادی
که صلح رحم کرده و به مادر و پدر خویش مهر و زیده و از فقراء و
مستعدان و همسایه ها و یتیمان احوال پرس بوده و شیوه بزرگوارانه اطعام و
میهمانی دادن و سلام کردن را، در جهان گسترش دهند و در حالی که
مردم غافل و درخوابیدند، نماز می خوانند.

البرؤيلاب الثالث.

وسائل ج ١٥ - كتاب التكاج، أبواب احکام الأولاد، باب ٩٤ ح ٤ - ٢٠٨ / مشکاة الانوار ١٦٢، بخارج ٦٧ / ٣٤،

* بدی به پدر و مادر *

١ - قات (ع) قال رَسُولُ اللَّهِ(ص): فِي كَلَامِهِ إِيمَانُكُمْ وَغَلَقُوكُمْ
الْوَالِدَيْنِ فِي الْجَنَّةِ تُوَجَّهُ رِبُّهُمَا [فَإِنَّ رَبَّهُمْ تَوَجَّهُ إِلَيْهِ] مِنْ مَسِيرَةِ
أَلْفِ عَامٍ وَلَا يَجِدُهَا عَاقٍ وَلَا فَاطِعَ زَرِيمٍ وَلَا شَيْخَ زَانِ...]

اصول کافی ج ٢ - باب العقوبة - ٣٤٩ / ٢٩٧، ارشاد القلوب / ٢٩٧ (مع اختلاف بیضا).

جامع السعادات ج ٢ ص ٢٦٢، سبنة البحار ج ٢ ص ٦٨٧، وسائل ج ١٥ - كتاب
الشکاج، أبواب احکام الأولاد، باب ١٠٤ - ح ٢١٨ / ٨، المحجة البيضاء ج ٣
٤٤٢ / ٢، بخارج ٦٥ / ٧٤، مشکاة الانوار ١٦١.

٩ - امام باقر عليه السلام فرمود که حضرت موسی^۱ علیه السلام عرض
کرد پروردگارا مرا پند و اندرزی ده، خداوند فرمود: ترا به خود [به خود
خل] سفارش می کنم و سه بار این سفارش را تأکید فرمود، موسی
علیه السلام عرض کرد: بارالها مرا سفارش فرما: خداوند فرمود: تورا نسبت
به مادرت سفارش می کنم و این سفارش خویش را دوبار تکرار کرد، بار
دیگر موسی^۱ علیه السلام عرض کرد: خداوند نصیحتم کن: خداوند متعال
نسبت به پدرش به وی سفارش فرمود و به همین جهت است که گفته شده:
دوسم احسان باید از آن مادر و یک سوم آن برای پدر باشد.

١ - امام باقر(ع) از پامیر صلی الله علیه و آله و سلم نقل می کند که
ایشان در ضمن سخنان خود فرمود: بپرهیزید از ناسیاپسی پدر و مادر تیرا بوی
بهشت از مسافت هزار سال راه، شنیده می شود ولی عاق والدین و کسی که
قطع رحم کرده و یا پرمرد زنا کار... آن را استشمام نکند.

۲- إِنَّ أَبِي نَظَرٍ إِلَى رَجُلٍ وَمَعْهُ إِبْلٌ يَقْسِنِي وَالآتِينِ مِنْكِي ، عَلَى ذِرَاعِ الْأَبِ ، قَالَ: فَمَا كَلَمَةُ أَبِي عَلَيْهِ السَّلَامُ مُفْنَاهُ لَهُ عَنِي فَارِقُ الدُّنْيَا .

سفرية البحارج ۶۸۷/۲، مجموعه ورایم ج ۲۰۸/۲، اصول کافی ج ۳۴۹/۲- جامع
العادات ج ۲۶۲/۲، وسائل الشیعة ج ۱۵ - کتاب التکاچ - ابواب احکام
الأولاد، باب ۱۰۴ - ج ۲۱۸/۸، السجدة البباءج ۴۴۲/۳، بحار ج ۶۵/۷۴
مشکاة الانوار ج ۱۶۵

۳- شَرُّ الْأَبْنَاءِ مِنْ دَعَةِ التَّقْصِيرِ إِلَى الْفُلُوقِ .

تاریخ بغدادی، ج ۲ / ۵۳ .

۴- قَالَ (ع) قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) أَخْبَرَنِي جَرْئِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَذْرَيْتَ
الجَنَّةَ تُوحِّدُ مِنْ مَسِيرَةِ أَلْفِ عَامٍ ، مَا تَجِدُهَا عَاقٌ وَ... .

بحار الانوار ج ۶۹ / ۱۹۱ به تقلی از معاوی الأحادیث / ۳۳۰ .

۲- پدرم به مردی نگاه کرد که پرسش به همراهش راه می رفت و به
شانه پدرش تکیه کرده بود، آن حضرت با آن پسر - از جهت عصبانیت از
این کار - تا آخر عمرش سخن نگفت.

۳- بدترین فرزندان کسی است که در اثر کوتاهی و تقصیر (در انجام
وظایف الهی)، پدر را از خویش ناراضی نماید.

۴- امام پنجم شیعه علیه السلام فرمود: پیامبر صلی الله علیه و آله
فرمودند: جرئیل (ع) مرا خبر داد که بوی بهشت از مسیر هزار سال به مشام
می رسد ولکن عاق پدرو مادر و... آن را استشمام نمی کنند.